

การศึกษาประสบการณ์ในการเรียนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา

The Study of Experience in Learning Chinese at a Secondary School

วัฒนา ประสานทอง¹ และ เตือนเพ็ญ ธีรวรรณวิวัฒน์²

Wattana Prasanthong and Duanpen Teerawanviwat

บทคัดย่อ

บทความนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเสนอการศึกษาประสบการณ์ในการเรียนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในการพัฒนาการด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย วิธีวิทยาในการวิจัยคือปรากฏการณ์วิทยา ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้ให้ข้อมูลแบบเฉพาะเจาะจง เป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับผู้เรียนที่เคยผ่านการเรียนแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย และจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในช่วงปีการศึกษา 2548 - 2556 โดยกำหนดเกณฑ์คุณสมบัติของผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ (1) รุ่นที่จบมาแล้วเมื่อ 1-2 ปี เข้าเรียนระดับอุดมศึกษา (2) รุ่นที่จบแล้ว 4-5 ปี และเริ่มเข้าสู่ตลาดแรงงาน (3) รุ่นที่จบแล้ว 6-9 ปี ว่างงาน และมีความยินดีให้ความร่วมมือในการเล่าประสบการณ์การเรียนรู้ของตนเอง ผลการวิจัยพบว่า (1) ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) รุ่นที่จบมาแล้วเมื่อ 1-2 ปี เข้าเรียนระดับอุดมศึกษา ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารที่ดี อธิบายเรื่องราวด้วยไวยากรณ์ วลี กลุ่มคำในภาษาจีนที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้ รุ่นที่จบแล้ว 4-5 ปี และเริ่มเข้าสู่ตลาดแรงงาน ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารที่ดี การออกเสียงเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันทำได้ดีเหมือน

เจ้าของภาษา รุ่นที่จบแล้ว 6-9 ปี ว่างงาน ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารที่ดีมาก มีความสนใจภาษาจีนเพื่อการซื้อขาย ท่องเที่ยว และธุรกิจ (2) ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) รุ่นที่จบมาแล้วเมื่อ 1-2 ปี เข้าเรียนระดับอุดมศึกษา ผู้เรียนมีทัศนคติ มุมมองที่ดีมากต่อการเรียนภาษาจีน เห็นความสำคัญและมีเป้าหมายการเรียนภาษาจีนที่ชัดเจน เพื่อศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาและอาชีพในอนาคต รุ่นที่จบแล้ว 4-5 ปี และเริ่มเข้าสู่ตลาดแรงงาน ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีมากต่อการเรียนภาษาจีน ใช้ความสามารถพิเศษ คือ การสื่อสารภาษาจีนในการทำงาน รุ่นที่จบการศึกษามาแล้ว 6-9 ปี ว่างงาน ผู้เรียนมีทัศนคติ มุมมองที่ดีมากต่อการเรียนภาษาจีน มีทักษะชีวิตตามแนวทางปรัชญาและวัฒนธรรมจีนที่เหมาะสมกับพื้นฐานสังคมไทย (3) ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) รุ่นที่จบมาแล้วเมื่อ 1-2 ปี เข้าเรียนระดับอุดมศึกษา ผู้เรียนพัฒนาทักษะการพูดได้ดี ผู้เรียนมีสำเนียง การออกเสียงที่ดีทุกคน การฝึกเน้นการสนทนากับครูชาวจีนเจ้าของภาษา รุ่นที่จบแล้ว 4-5 ปี และเริ่มเข้าสู่ตลาดแรงงาน ผู้เรียนแสดงถึงความตั้งใจที่จะเรียนรู้ฝึกฝนเพื่อให้ได้ทักษะการสื่อสารภาษาจีนที่ดี การเรียน

¹ นักศึกษา ปริญญาโท สาขาวิจัยเพื่อการบริหารและการจัดการ คณะสถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

² รองศาสตราจารย์ ดร. อาจารย์ประจำ คณะสถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

เน้นการสื่อสารกับครูจีนเจ้าของภาษามากกว่าการท่องจำในตำราเรียน รุ่นที่จบการศึกษามาแล้ว 6-9 ปี วัยทำงานผู้เรียนผ่านการเรียนที่มีการฝึกฝนอย่างหนัก ทำให้ทักษะภาษาจีนทำได้เป็นอย่างดีทั้งทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน

คำสำคัญ : ประสบการณ์ในการเรียน / การเรียนภาษาจีน / มัธยมศึกษา

Abstract

This research aimed to explore the experience in learning Chinese during secondary school with regard to cognitive domain, affective domain, and psychomotor domain development. Phenomenology was employed as a method of study. The researcher chose purposive sampling for key informants. In-depth interviews were conducted for students who enrolled in the Chinese language program and received high school diploma from Traimit Wittayalai School during the 2005-2013 academic years. Selection criteria for the key informants were (1) undergraduate students who finished 12th grade for 1-2 years already, (2) novice workers who finished 12th grade for 4-5 years already, and (3) experienced workers who finished 12th grade for 6-9 years already. They were willing to participate in the interviews of their experiences in learning. Research findings indicated that (1) cognitive domain for the undergraduate students expressed good communication skills. They were able to explain their accounts using Chinese grammars, phrases, and lexical items in their daily life. Novice workers demonstrated good communication skills. Pronunciation in everyday correspondence was as good as native speakers. Experienced workers articulated very good communication skills. They were interested in Chinese for trading, tourism, and business. (2) Affective domain for the undergraduate students showed a very good stance on Chinese learning. They knew the importance and had a clear goal of learning Chinese in pursuing their higher education and future career. Novice workers revealed a very good attitude on

Chinese learning, utilizing their special talent of Chinese in workplace. Experienced workers exhibited highly constructive views on Chinese learning, earning life skills following the Chinese philosophy and culture fit to the foundation of Thai society. (3) Psychomotor domain for the undergraduate students indicated good speaking skills. All of them acquired decent accent and pronunciation due to engaged conversation drills with native Chinese teachers. Novice workers obviously paid attention to study and practice for effective Chinese communication skills. Learning emphasized on interactions with native Chinese teachers rather than memorizing words in textbooks. Experienced workers were challenged with tough lessons. They gained good Chinese language for speaking, listening, reading and writing skills.

Keywords : experience in learning / learning Chinese / secondary school

บทนำ

ปัจจุบันภาษาจีนเป็นภาษาสากลอีกภาษาหนึ่ง ที่มีการใช้มากกว่าหนึ่งพันสามร้อยล้านคน หรือประมาณ 1 ใน 5 ของประชากรโลก และเป็นหนึ่งในภาษาทางการที่ถูกใช้ในการประชุมต่างๆขององค์การสหประชาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีนมีการติดต่อค้าขายและมีความสัมพันธ์ทางการทูตมากกว่า 30 ปี ภาษาจีนจึงมีความสำคัญทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การศึกษาและวัฒนธรรม(ศุภชัย แจ่มใจ,2552) การเรียนภาษาต่างประเทศ ให้รู้หลายๆภาษา นอกจากจะทำให้เราสามารถทำความเข้าใจ สื่อสารกับชาวต่างชาติได้ หรือสร้างโอกาสทำงานดีๆได้มากขึ้น ยังมีประโยชน์แฝงอีกมากมายหลายอย่าง เช่น การเรียนรู้ภาษาใหม่ ทำให้สมองเราได้ทำงานทั้งการเรียนรู้จดจำ การแปลความหมาย รูปแบบของประโยคที่ต่างกันทำให้ต้องฝึกฝนเรียนรู้การพูด ฟัง เขียน ในรูปแบบที่ต่างกัน การใช้งานสมองเรียนภาษาใหม่ จะทำให้เกิดการจดจำบ่อยๆ สามารถช่วยเพิ่มพื้นที่เก็บความทรงจำให้เราได้มากขึ้น ช่วยให้เรามีความสามารถในการแยกแยะข้อมูล กลั่นกรองถึงความถูกต้อง น่าจะเป็นสิ่งที่ดีทั้งในการทำงานและการใช้ชีวิตอย่างมีสติ มีเหตุผล ได้ดีกว่าคนที่ใช้ภาษาเดียว (Anne Merritt, 2013, telegraph)

การเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาเกิดขึ้นครั้งแรกปีการศึกษา 2543 ที่โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย ด้วยความเหมาะสมเป็นโรงเรียนเดียวที่อยู่ในเขตสัมพันธวงศ์ ย่านเยาวราช แหล่งค้าขายสำคัญและเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของคนไทยเชื้อสายจีน ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัยสอนภาษาจีนมายาวนานกว่าโรงเรียนอื่นๆ จนเป็นที่ยอมรับจากบุคคลทั่วไปรวมทั้งสำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ (Hanban) (คู่มือนักเรียนโรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย, 2557:26) และปัจจุบันโรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย คือ “สถานศึกษาต้นแบบของการเรียนการสอนด้านภาษาจีน” แห่งแรกของไทย โดยได้รับสนับสนุนจาก สำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ (Hanban) เป็นสถาบันการศึกษาของไทยแห่งแรกของโลกที่ได้รับป้าย The first global confucius classroom ให้เป็นสถาบันขงจื้อเค่อถิง จากสำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ และในปี 2549 ได้เปิดห้องเรียนขงจื้อ ระดับประถม มัธยมศึกษาอย่างเป็นทางการแห่งแรกของไทย

แต่พบว่าการศึกษาของนางภาวณี บุญทา (2545) เรื่อง “การศึกษาการพัฒนาหลักสูตรภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) :กรณีศึกษาโรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย” มีข้อค้นพบที่น่าสนใจว่า โรงเรียนขาดความต่อเนื่องในการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการพัฒนาการเรียนการสอน แล้วกิจกรรมการเรียนการสอนที่ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการนำหลักสูตรไปใช้ ผู้เรียนมีการพัฒนาการด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย ตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ทำให้ผู้วิจัยสนใจการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา โดยวิธีวิทยาครั้งนี้คือปรากฏการณ์วิทยา มุ่งแสวงหาความจริงจากบุคคล บนฐานที่เรียกว่า “ประสบการณ์” จากผู้เรียนที่เลือกแผนการเรียนภาษาจีน โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย ที่จบการศึกษาในปีการศึกษา 2548 - 2556 เพื่อนำผลการศึกษาวิจัยจะนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อบรรยายและอธิบายถึงประสบการณ์ในการเรียนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา ในการพัฒนาการด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

Bloom : ทฤษฎีเพื่อการเรียนรู้

เบนจามิน บลูม ได้จำแนกจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. พุทธิพิสัย (Cognitive Domain) เป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับสติปัญญา ความรู้ ความคิด ความเฉลียวฉลาด ความสามารถในการคิดเรื่องราวต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถทางพุทธิพิสัยมี 6 ระดับ ได้แก่

- 1.1 ความรู้ความจำ(Knowledge)
- 1.2 ความเข้าใจ(Comprehend)
- 1.3 การนำความรู้ไปใช้(Application)
- 1.4 การวิเคราะห์(Analysis)
- 1.5 การสังเคราะห์(Synthesis)
- 1.6 การประเมินค่า(Evaluation)

2. จิตพิสัย (Affective Domain) พฤติกรรมด้านจิตใจ ค่านิยม ความรู้สึก ความซาบซึ้ง ทศนคติ ความเชื่อ ความสนใจและคุณธรรม พฤติกรรมด้านนี้อาจไม่เกิดขึ้นทันที ระดับจิตพิสัยถูกตั้งไว้ 5 ระดับ โดยเรียงจากระดับต่ำสุด ถึง ระดับสูงสุด ได้แก่

- 2.1 การรับรู้(Receiving of attending)
- 2.2 การตอบสนอง(Responding)
- 2.3 การเกิดค่านิยม(Valuing)
- 2.4 การจัดระบบคุณค่า(Organization)
- 2.5 การสร้างลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ (Characterization by a value complex)

3. ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) เป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ที่บอกถึงความสามารถใน การปฏิบัติงานได้อย่างคล่องแคล่วชำนาญ พฤติกรรมด้านนี้จะเห็นได้จากการปฏิบัติที่แสดงออกมาให้เห็น โดยมีเวลาและคุณภาพของงานเป็นตัวชี้ระดับของทักษะที่เกิดขึ้น ประกอบด้วยพฤติกรรมย่อย ๆ 5 ระดับ ดังนี้

- 3.1 การเลียนแบบ
- 3.2 กระทำตามแบบ
- 3.3 ความถูกต้องตามแบบ
- 3.4 การกระทำอย่างต่อเนื่องประสานกัน
- 3.5 การทำจนเคยชิน และเป็นไปตามธรรมชาติ

การเก็บข้อมูล: วิธีวิทยาซึ่งได้มาถึงข้อมูล

เตรียมความรู้ด้านเนื้อหา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงาน วิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามให้ได้ตรงประเด็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ที่เกิดจากการเรียนภาษาจีน

ระดับมัธยมศึกษา ให้เข้าใจ ทำให้ได้คำตอบในแนวลึกและครอบคลุมการพัฒนาผู้เรียนทางด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัยและ ด้านจิตพิสัย สิ่งที่ทราบหรือเข้าใจอาจเกิดจากประสบการณ์ตรงของผู้วิจัยเอง หรือการทบทวนวรรณกรรม ทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง

เตรียมความรู้ความเข้าใจ การสร้างแนวคำถามแบบกว้างและสามารถยืดหยุ่นได้ ให้อิสระและเปิดกว้าง ศึกษาประสบการณ์ในระดับลึก โดยการให้ความหมายตามวัฒนธรรมและภาษา วิเคราะห์ข้อมูลแบบแปลความ เลือกประโยคหรือวลีที่ให้ความหมายสำคัญที่ได้จากการศึกษา โดยขั้นตอนการศึกษาประกอบด้วย 3 ขั้นตอนดังนี้

1. การอ่านบทสัมภาษณ์ทั้งหมดหลายรอบ เมื่อบทสัมภาษณ์ถูกอ่านหมด แนวทางของสิ่งที่ต้องการจะถูกแยกแยะออกจากข้อมูลพื้นฐาน ประเด็นย่อย (Categories) ต่างๆจะปรากฏออกมา จากนั้นบทสัมภาษณ์ทุกรายจะถูกอ่านด้วยมุมมองของการแปลความหมายและจะปรากฏออกมาเป็นประเด็นหลัก (Theme)

2. การวิเคราะห์บริบทหรือเหตุการณ์ สิ่งที่เกี่ยวข้องของปฏิกริยาต่างๆ รวมถึงการตอบสนองแต่ละเหตุการณ์ โดยไม่รวมความคิดของผู้วิเคราะห์ เป็นการวิเคราะห์บริบท (context) ห้อมล้อมของแต่ละเหตุการณ์ของแต่ละบุคคลจากการวิเคราะห์นี้จะได้อะไรอย่างหนึ่งหรือสองอย่างที่อธิบายความหมายของแต่ละสถานการณ์

3. การแยกรูปแบบของความหมาย ซึ่งจะอธิบายข้อมูลอย่างสมบูรณ์ทำให้เข้าใจถึงประสบการณ์ของแต่ละบุคคลจากบริบทของแต่ละเหตุการณ์ เข้าใจถึงความเกี่ยวข้องของเหตุการณ์ต่างๆ และสามารถบรรยายออกเป็นโครงสร้างและรูปแบบของประสบการณ์

การพิทักษ์ผู้ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยต้องสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ให้ข้อมูลทุกท่าน การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจะคำนึงถึงความรู้สึกนึกคิด และ ไม่อาจจะเมิดความเป็นส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูล โดยผู้วิจัยคำนึงถึงจรรยาบรรณของนักวิจัยอย่างเคร่งครัด และเคารพสิทธิของผู้ให้ข้อมูลหลัก ผู้วิจัยจึงทำการพิทักษ์สิทธิของผู้ให้ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยแนะนำตัวเอง อธิบายวัตถุประสงค์ รวมทั้งขั้นตอน และรายละเอียดในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์และขออนุญาตบันทึกเทปไว้ เพื่อความถูกต้องในการบันทึกข้อมูล

2. อธิบายให้ทราบว่าผู้ให้ข้อมูลมีสิทธิในการตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัยหรือไม่ก็ได้

3. เมื่อผู้ให้ข้อมูลสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย ผู้วิจัยจึงเก็บข้อมูลวิธีวิทยาการเข้าถึงข้อมูล โดยตลอดการวิจัยผู้ให้ข้อมูลสามารถซักถามข้อมูลเกี่ยวกับการทำวิจัยครั้งนี้ได้และมีสิทธิที่จะปกปิดข้อมูลที่ไม่ต้องการเปิดเผย

4. หากผู้ให้ข้อมูลเกิดการคับข้องใจจนไม่ต้องการให้ข้อมูลต่อไป ผู้วิจัยยุติการสนทนาและพร้อมที่จะพูดคุยปรับความเข้าใจ ผู้ให้ข้อมูลมีสิทธิ ที่จะรับรู้ข้อมูลตลอดจนสามารถตรวจสอบข้อมูล ของตัวเองได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย

5. ในการนำเสนอข้อมูล และเขียนรายงานการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอในภาพรวมโดยไม่เฉพาะเจาะจงผู้ใดเป็นรายบุคคล

ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informant) การศึกษาปรากฏการณ์วิทยา เป็นความพยายามค้นหา แสวงหาความจริงจากบุคคล บนฐานที่เรียกว่า“ประสบการณ์” มุ่งศึกษาจิตสำนึกจากบุคคลที่ผ่านหรือมีส่วนร่วมกับการเหตุการณ์ที่เราจะศึกษาโดยตรง โดยการสุ่มเอาตัวอย่างในเชิงประจักษ์ที่มีความคิดเป็นสากลและเป็นกลาง แล้วเริ่มต้นกระบวนการศึกษา ผู้วิจัยมุ่งเน้นการทำความเข้าใจหาความคล่องต่อเนื้อและสมเหตุสมผลก่อนแล้วจึงสร้างคำอธิบายเชิงเนื้อหา ผู้วิจัยจึงเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง(Purposing Sampling) เป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับผู้เรียนที่เคยผ่านการเรียนแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย และจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในช่วงปีการศึกษา 2548 - 2556 ผู้เรียนจบการศึกษาแต่ละปี ปีละ 2 ราย ซึ่งในงานวิจัยนี้มีให้ข้อมูลหลักที่ถูกสัมภาษณ์ทั้งสิ้น 18 ราย โดยกำหนดเกณฑ์คุณสมบัติ คือ (1) รุ่นที่จบมาแล้วเมื่อ 1-2 ปี เข้าเรียนระดับอุดมศึกษา (2) รุ่นที่จบแล้ว 4-5 ปี และเริ่มเข้าสู่ตลาดแรงงาน (3) รุ่นที่จบแล้ว 6-9 ปี ทำงาน และมีความยินดีให้ความร่วมมือในการเล่าประสบการณ์การเรียนของตนเองเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบโดยอธิบายจากการรับรู้ หาประเด็นที่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มที่ผ่านประสบการณ์เดียวกันมา แต่ได้พบปัญหาที่ต่างกัน การเข้าหาปัญหาที่แตกต่างกันไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยเองเนื่องจากผู้วิจัยมีหน้าที่ดูแลหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัยจึงมีความเข้าใจการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเป็นอย่างดี เครื่องบันทึกเสียง แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล และแนวการสัมภาษณ์ ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
สร้างแนวข้อคำถามแบบกว้าง	ทบทวนโดยผู้วิจัยและอาจารย์ที่ปรึกษา
↓	- ถอดความ
สัมภาษณ์ 2 ราย	- ทบทวนโดยผู้วิจัย
	- อาจารย์ที่ปรึกษา
2. ปรับแนวทางการสัมภาษณ์ (Probing, Clarifying, Testing, Discrepancies, Summarizing)	
สัมภาษณ์เพิ่มเติมบางราย	- ถอดความ
และสัมภาษณ์รายต่อไป	- ทบทวนโดยผู้วิจัย
	อาจารย์ที่ปรึกษา
3. ปรับแนวทางการสัมภาษณ์เป็นฉบับสมบูรณ์	
4. สัมภาษณ์รายต่อไป	
5. ได้ข้อมูลอิ่มตัว (Saturation)	

ข้อตกลงเบื้องต้น

- ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้
- การสังเกตการณ์ของผู้วิจัยถือว่าเป็นการศึกษาข้อมูลเชิงประจักษ์นำมาเขียนรายงานการวิจัยได้

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

พัฒนาคน: พัฒนาผู้เรียนภาษาเชิงประสบการณ์ในโลกปัจจุบันมีการปรับเปลี่ยนด้วยกระแสการพัฒนามากขึ้น การไหลบ่าและการผสมรวมของวัฒนธรรมที่มากขึ้น ด้วยความเป็นโลกาภิวัตน์ยุคศรัทธาธิปไตยของการสื่อสารที่ก้าวไกล โลกมีสภาพที่แคบลงการศึกษาไทยในโลกหลังยุคใหม่นี้ นักคิดนักเขียนหลายสำนักพยายามผลักดัน

การศึกษาให้เน้นความเป็นอัตลักษณ์ไทย (Thainess) มากยิ่งขึ้น ดังนั้น นักจัดการศึกษาต้องมีการวางแผนการศึกษาที่ดี มีการบริหารจัดการที่รอบคอบ จัดการศึกษาที่เน้นอนาคตของชาติให้ตรงกับบริบทของสังคมไทยในอนาคตทุกมิติอย่างครอบคลุม การวิจัยนี้จะช่วยให้นักการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาไทยสามารถเลือก คัดสรรแนวทางที่ถูกต้อง เหมาะสมกับสภาพสังคมไทยในอนาคตบนรากฐานความเป็นไทยจากการเล็งเห็นความสำคัญ ผู้วิจัยได้ศึกษาและสรุปผลการศึกษาประสบการณ์ในการเรียนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาออกมาเป็นประเด็นๆ เพื่อเป็นแนวทางพัฒนาคนพัฒนาผู้เรียนภาษา โดยอาศัยเชิงประสบการณ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประเด็นหลักที่ 1 ประสิทธิภาพการเรียนรู้ภาษาจีน ด้านความสามารถด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain)

ประเด็นย่อยที่ 1 การเรียนรู้ระเบียบกฎเกณฑ์ อักษรภาษาจีน และโครงสร้างประโยคอย่างง่าย

ข้อค้นพบ

1. ผู้เรียนชอบเรียนภาษาจีน มีความรู้และเข้าใจ ระเบียบกฎเกณฑ์การเขียนอักษรภาษาจีน
2. ผู้เรียนเรียนรู้ได้ เข้าใจโครงสร้างประโยคอย่างง่าย
3. ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับระเบียบกฎเกณฑ์ การเขียนอักษรภาษาจีน
4. การเรียนรู้อักษรจีน มีทั้งการท่องจำและการ สร้างเทคนิคการจำ ผู้เรียนต้องเรียนรู้ด้วยความ ขยัน อดทน ผึกฝนทุกวันอย่างสม่ำเสมอ

การพัฒนา

1. สร้างแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ให้กับผู้เรียน
2. พัฒนาการสอบคัดศัพท์ภาษาจีนเป็นประจำ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และกระตือรือร้นจดจำคำ ศัพท์ใหม่เพิ่มมากขึ้น

ประเด็นย่อยที่ 2 ไวยากรณ์ภาษาจีน วลี กลุ่มคำ ในภาษาจีน ที่ใช้ในชีวิต ประจำวัน

ข้อค้นพบ

1. ผู้เรียนมีทักษะที่ดี สื่อสารได้ อธิบายด้วย ประโยคง่ายๆ ได้ดี
2. ผู้เรียนมีทักษะทางด้านไวยากรณ์ภาษาจีน วลี กลุ่มคำในภาษาจีนที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้ดี จากการใช้ภาษาจีนสนทนากับครูที่เป็นชาวจีน ในชีวิตประจำวันทุกวัน
3. ผู้เรียนพึงพอใจในความสามารถของตน
4. ผู้เรียนมีกังวลเกี่ยวกับไวยากรณ์ภาษาจีนที่ใช้ทำ ข้อสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัย
5. กลุ่มคำในภาษาจีนที่ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษา สนใจเกี่ยวกับการค้าขาย การจับจ่าย ซื้อของ การคำนวณ การท่องเที่ยว การเรียกสถานที่ การกระทำ การแสดงความรู้สึกนึกคิด การพูด โทรศัพท์ เป็นต้น

การพัฒนา

1. ข้อสอบแข่งขันภายนอกควรใช้ข้อความ ไวยากรณ์ที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน เพื่อสร้าง แรงจูงใจผู้เรียนพัฒนาตน ด้านทักษะเพื่อการ

สื่อสาร ตามหลักการเรียนภาษาต่างประเทศ

2. ครูควรสอนเสริมการทำข้อสอบ เน้นทำข้อสอบ ไวยากรณ์ภาษาจีนเพื่อการแข่งขันมากขึ้น

ประเด็นย่อยที่ 3 การออกเสียงภาษาจีน

ข้อค้นพบ

1. การออกเสียงเพื่อการสื่อสารภาษาจีนในชีวิต ประจำวัน ผู้เรียนทั้งหมดสามารถทำได้ดี เหมือนเจ้าของภาษา ความสามารถเหล่านี้เกิดขึ้นภายหลังจากการเข้าเรียนภาษาจีนระดับ มัธยมศึกษา2. ข้อได้เปรียบของคนไทยที่เรียน ภาษาจีน คือภาษาไทยของเรามีวรรณยุกต์เช่น เดียวกับการออกเสียงภาษาจีน
2. ผู้เรียนทุกคนเข้าใจระบบการออกเสียง pin yin เป็นอย่างดี
3. โอกาสการได้ฟังและพูดกับเจ้าของภาษา ทำให้ การออกเสียงผู้เรียนสามารถทำได้ดีเหมือน เจ้าของภาษา

การพัฒนา

1. ผู้เรียนต้องฝึกการออกเสียงเพื่อการสื่อสาร ภาษาจีนในชีวิตประจำวันทุกวัน โดยเฉพาะ โอกาสการได้พูดภาษาจีนกับเจ้าของภาษาจะ ช่วยให้พัฒนาการออกเสียงผู้เรียนได้เหมือน เจ้าของภาษา
2. สร้างความเข้าใจและฝึกผู้เรียนออกเสียงตาม ระบบ pin yin ทุกวันเป็นอย่างดี

ประเด็นย่อยที่ 4 การเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการซื้อ ขาย ท่องเที่ยว และธุรกิจ

ข้อค้นพบ

1. ผู้เรียนให้ความสนใจคำศัพท์ภาษาจีน การ สื่อสารเพื่อการซื้อขาย ท่องเที่ยว และธุรกิจ เป็นจำนวนมาก
2. ผู้เรียนที่เรียนแผนการเรียนภาษาจีน ต้องการ ใช้ภาษาจีนเป็นตัวนำทางสู่การประกอบอาชีพ ที่มั่นคง

การพัฒนา

1. จัดการเรียนการสอนตามความสนใจของผู้เรียน กระตุ้นให้เกิดความอยากรู้ แรงบันดาลใจ
2. จัดสภาพการเรียนการสอนเสมือนจริง มีการ คำขาย การท่องเที่ยว ตามเวลาที่เหมาะสม

ประเด็นย่อยที่ 5 การอ่านและเขียนภาษาจีน ตามสถาน การณกำหนด

ข้อค้นพบ

1. การอ่านภาษาจีนของผู้เรียน ประสบความสำเร็จตามหลักสูตรสถานศึกษา การอ่านป้ายต่างๆ ผู้เรียนส่วนใหญ่อ่าน เข้าใจได้ดี
2. การอ่านนิทาน จดหมาย การ์ตูนในโอกาสต่างๆ การเรียนรู้ในห้องเรียนเพื่อให้ได้รับความรู้พื้นฐานทุกคน
3. การเขียนอักษรจีนเป็นทักษะที่ผู้เรียนรู้สึกไม่ได้ตรงตามประสงค์ของตนเอง แต่ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นเพราะตนเองมากกว่าที่ขาดความเพียร ขยัน การเอาใจใส่ในการฝึกฝน
4. ทักษะการเขียนอักษรภาษาจีน ต้องมีการสร้างเทคนิคหรือวิธีในการจำเฉพาะบุคคลเพิ่มเติมจากการเรียนรู้ในห้องเรียน

การพัฒนา

1. การเรียนการสอนในห้องเรียน นอกจากครูให้ความรู้พื้นฐานที่ดีแล้ว ครูต้องมีบทบาทสร้างแรงจูงใจให้เกิดกับผู้เรียน เสริมแรงการพัฒนาตนด้านทักษะการเขียน อาจเป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียน โดยแบ่งกลุ่มออกเป็นกลุ่มเล็กๆ มีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มมีทักษะการเขียนตามเป้าหมายที่ต้องการ
2. ฝึกทักษะปฏิบัติผ่านกิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียนที่หลากหลาย มีการแข่งขันเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาตนเพื่อมีส่วนร่วมในกิจกรรม

ประเด็นหลัก(Theme)ที่ 2 ความสามารถด้านจิต พิสัย (Affective Domain)

ประเด็นย่อยที่ 1 ทศนคติ มุมมอง

ข้อค้นพบ

1. ผู้เรียนทุกคนมีทัศนคติ มุมมองที่ดีมากต่อการเรียนภาษาจีน
2. ผู้เรียนเห็นความสำคัญของภาษาจีนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้วัฒนธรรมของเอเชีย

3. ผู้เรียนมีเป้าหมายการเรียนรู้ภาษาจีนที่ชัดเจนเพื่ออาชีพในอนาคต
4. การเรียนภาษาจีนเป็นการนำตัวเองไปสู่ภาษาใหม่ วัฒนธรรมใหม่ ที่น่าเรียนรู้
5. การเรียนภาษาจีนทำให้กล้าแสดงออกผ่านกิจกรรมที่หลากหลายในโรงเรียนและนอกโรงเรียน
6. ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในตนเอง กล้าทำสิ่งใหม่ที่คนส่วนมากไม่กล้าทำ เห็นคุณค่าและ มั่นใจในตนเองสูงขึ้น

การพัฒนา

1. พัฒนาทักษะการทำข้อสอบตามแนวทางการเข้าระดับอุดมศึกษาที่ต้องการอย่างเหมาะสม
2. กระตุ้นความสนใจ ช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกที่ดีและมีกำลังใจในการเรียนภาษาจีนระดับที่สูงขึ้นต่อเนื่องต่อไป

ประเด็นย่อยที่ 2 คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ

ข้อค้นพบ

1. การศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา
2. มีความสามารถพิเศษ คือ การสื่อสารภาษาจีนได้ ใช้ภาษาจีนในการทำงาน สามารถใช้ภาษาจีนในภาษาจีนในการสื่อสารและทำงานได้ดี
3. มีทักษะชีวิต ตามแนวทางปรัชญาและวัฒนธรรมจีนที่เหมาะสมกับพื้นฐานสังคมไทย
4. มีความรู้ทางด้านประเพณี วัฒนธรรมและเกร็ดความรู้ของประเทศจีน

การพัฒนา

1. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ ทำความเข้าใจ วัฒนธรรมจีนที่เก่าแก่แต่ยังคงคุณค่ามาถึงปัจจุบัน เช่น ปรัชญาขงจื้อ ลัทธิเต๋าเพื่อเป็นแนวทางที่ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน
2. เพิ่มทักษะเชิงสังคมปฏิบัติ ที่นำไปใช้ทำงานในอนาคต เช่น การเขียนการ์ดอวยพร วัฒนธรรมการกิน วัฒนธรรมการเข้าหาผู้ใหญ่

ประเด็นย่อยที่ 3 ประสบการณ์ที่น่าจดจำ

ข้อค้นพบ

1. ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่หลากหลาย และได้รับโอกาสทำงานที่สำคัญให้กับโรงเรียนและสถาบันขงจื้อเค่อถิง

2. ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการเป็นผู้นำ มีความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน

การพัฒนา

1. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริง
2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออก การทำงานกลุ่ม ได้ตัดสินใจลงมือทำในสิ่งที่ตนเองคิดว่ามีคุณค่าและเป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและส่วนรวม

ประเด็นหลัก(Theme)ที่ 3 ความสามารถด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)

ประเด็นย่อยที่ 1 การพัฒนาทักษะการพูดและการฟัง

ข้อค้นพบ

1. การเรียนการสอนในห้องเรียนเน้นการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ มากกว่าเน้นไวยากรณ์
2. การพัฒนาทักษะการพูดที่ออกสำเนียงได้ดีทุกคน ด้วยการฝึกสนทนากับครูเจ้าของภาษา
3. การพัฒนาทักษะการฟัง ประโยคพื้นฐาน ผู้เรียนทำได้ดีขึ้นเรื่อยๆ ฝึกโดยการสนทนากับครูชาวจีนเจ้าของภาษา และพัฒนาเพิ่มเติมจากการดูภาพยนตร์จีน

การพัฒนา

1. สนับสนุนให้ผู้เรียนได้ฝึกสนทนาภาษาจีนกับครูเจ้าของภาษาทุกวันเพื่อพัฒนาและแก้ไขการออกเสียงให้ได้ดีเหมือนเจ้าของภาษา
2. จัดหาสื่อการเรียนรู้สำหรับการฝึกทักษะการฟังและพูดได้ด้วยตัวผู้เรียนเองให้มากขึ้น ตอบสนองความต้องการฝึกทักษะการฟังและการพูดด้วยตนเองเพิ่มเติมจากการเรียนรู้ด้วยการสนทนากับครูชาวจีน

ประเด็นย่อยที่ 2การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน

ข้อค้นพบ

1. การเรียนรู้ทักษะการอ่านและเขียนภาษาจีนในห้องเรียนเน้นคำศัพท์เพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
2. การเขียนอักษรภาษาจีนเป็นทักษะที่ผู้เรียนรู้สึกไม่ได้ตรงตามประสงค์ของตนเอง แต่ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นเพราะตนเองมากกว่าที่ขาดความเพียร ขยัน การเอาใจใส่ในการฝึกฝน

3. ผู้เรียนต้องการพัฒนาการทำข้อสอบแข่งขันภายนอกมากขึ้น ด้วยการได้ฝึกการใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้องตามหลักภาษา ตามรูปแบบการสอบแข่งขัน

การพัฒนา

1. ความเอาใจใส่ดูแลผู้เรียน สร้างแรงจูงใจ เพื่อพัฒนาการฝึกคัดคำศัพท์ ให้ได้คำศัพท์ที่หลากหลาย ในรูปแบบภาษาจีนเพื่อการท่องเที่ยว ภาษาจีนในสำนักงาน ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ คำศัพท์ที่เป็นประวัติศาสตร์
2. แนะนำเทคนิคการจำคำศัพท์ตามรูปแบบทุกคนทำได้เพิ่มเติมจากที่ผู้เรียนสร้างขึ้นด้วยตนเอง
3. มีการทดสอบเขียนอักษรจีนทุกวัน

ประเด็นย่อยที่ 3 เทคนิค วิธีการเฉพาะบุคคลที่ส่งเสริมทักษะพิสัย

ข้อค้นพบ

1. ผสมผสานกันหลากหลายรูปแบบ เช่น หาวิธีการจำทั้งตัวอักษร แล้วฝึกคัดบ่อยๆ คำใหม่กับคำเก่าซ้ำวนไป ฝึกให้มากๆ
2. มองหาแบบรูปเพื่อเปรียบเทียบกับรูปแบบทางธรรมชาติ จับเป็นภาพได้แล้วจำความหมายตามรูปภาพนั้น

การพัฒนา

1. ใช้แบบฝึกที่มีการอ่านและการเขียนซ้ำมากขึ้น สร้างทัศนคติที่ดีต่อความมุ่งมั่นในการเรียนภาษาจีน กระตุ้นผู้เรียนให้เรียนรู้อย่างมีเป้าหมายเป็นแรงจูงใจ สร้างกำลังใจให้ผู้เรียนฝึกฝนตนเองเป็นประจำสม่ำเสมอ

ข้อมูลวิจัย: ประสบการณ์เมื่อก้าวผ่านกาลเวลาที่แตกต่าง

วิเคราะห์เจาะลึกจากการวิจัยเมื่อพิจารณาตามที่กำหนดผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informant) คือ ผู้เรียนที่เคยผ่านการเรียนแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย และจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 แบ่งออกเป็น 3 รุ่น คือ (1) รุ่นที่จบมาแล้วเมื่อ 1-2 ปี เข้าเรียนระดับอุดมศึกษา (2) รุ่นที่จบแล้ว 4-5 ปี และเริ่มเข้าสู่ตลาดแรงงาน (3) รุ่นที่จบแล้ว 6-9 ปี วิทยานิพนธ์ จากการเล่าประสบการณ์พบประเด็นความแตกต่างตั้งแต่การเลือก

เข้าเรียนแผนการเรียนภาษาจีน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ค้นพบว่า การเลือกเข้าเรียนแผนการเรียนภาษาจีนเปลี่ยนแปลงจากเดิม ตามช่วงเวลาที่แตกต่างกัน กลุ่มรุ่นแรกๆ รุ่นที่จบแล้ว 6-9 ปีวัยทำงานแล้วกลุ่มนี้ให้เหตุผลการเลือกเข้าเรียนแผนการเรียนมากที่สุดมาจาก 1) ตนเองเป็นคนในครอบครัวชาวจีน และอยากทำธุรกิจโดยใช้ภาษาจีนเพื่อการค้าและทำธุรกิจในอนาคต 2) กลุ่มที่ต้อง การก้าวสู่ตลาดแรงงานที่มีภาษาจีนเป็นความสามารถพิเศษ มีงานที่ดีในอนาคต กลุ่มที่ 2 รุ่นที่จบแล้ว 4-5 ปี เริ่มเข้าสู่ตลาดแรงงาน กลุ่มนี้ให้เหตุผลการเลือกเข้าเรียนแผนการเรียนมากที่สุดมาจาก 1) กลุ่มที่ต้องการก้าวสู่ตลาด แรงงาน ที่เป็นสากล มีภาษาจีนเป็นความสามารถพิเศษ มีงานที่ดีในอนาคต 2) กลุ่มที่ต้องการเรียนรู้ภาษาของบรรพบุรุษ เรียนรู้ภาษาจีนที่ตนเองมีมาก่อนตั้งแต่ประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษาตอนต้นให้ดียิ่งขึ้น เป็นความสามารถพิเศษ 3) กลุ่มที่เลือกเรียนตามที่คุณปกครองต้องการ ทางบ้านอยากให้ทำธุรกิจโดยใช้ภาษาจีนเพื่อการค้าและทำธุรกิจหรือชอบค้าขายและจะทำธุรกิจในอนาคต และกลุ่มสุดท้ายรุ่นที่จบมาแล้วเมื่อ 1-2 ปี เข้าเรียนระดับอุดมศึกษา กลุ่มนี้ให้เหตุผลการเลือกเข้าเรียนแผนการเรียนมากที่สุดมาจาก 1) กลุ่มที่ต้องการเรียนรู้ภาษาของบรรพบุรุษ เรียนรู้ภาษาจีนที่ตนเองมีมาก่อนตั้งแต่ประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษาตอนต้นให้ดียิ่งขึ้น เป็นความสามารถพิเศษ 2) กลุ่มที่ต้องการก้าวสู่ตลาดแรงงานที่เป็นสากล มีภาษาจีนเป็นความสามารถพิเศษ มีงานที่ดีในอนาคต 3) กลุ่มที่เริ่มรู้สึกชอบภาษาจีนเมื่อได้เรียนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เนื่องจากโรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัยมีวิชาภาษาจีนเป็นวิชาบังคับทุกคนต้องได้เรียนภาษาจีนตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 และพบว่าตนเองน่าจะเรียนได้ดีกว่าวิชาทางการคำนวณ เมื่อศึกษาเชิงเปรียบเทียบประสบการณ์ในการเรียนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในการพัฒนาการด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย แล้วค้นพบว่าความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนในชีวิตประจำวันทุกคนทุกรุ่นทำได้ดีเช่นเดียวกัน เป็นที่น่าชื่นชมว่าการเรียนภาษาต่างประเทศที่ 3 สามารถสื่อสารได้ในชีวิตประจำวันเหมือน

เจ้าของภาษาได้เป็นอย่างดี แต่จากความตั้งใจ ชยันเรียนการฝึกฝนทักษะภาษาจีนที่ต่างกัน ทำให้ดูเหมือนทักษะบางอย่าง เช่น การเขียนอักษรจีน ผู้เรียนรุ่นแรกๆจะดีกว่ารุ่นหลังบ้าง กลุ่มรุ่นแรกๆ รุ่นที่จบมาแล้วเมื่อ 6-9 ปีวัยทำงานแล้วกลุ่มนี้ให้เหตุผลการพัฒนาการเรียนรู้ของตนว่า จากการเรียนที่ผ่านมาอย่างขะมัดและฝึกหนัก ตามลักษณะการเรียนการสอนตามสมัยนั้น ประกอบกับความตั้งใจที่จะเรียนรู้ของตนเอง ฝึกฝนเพื่อให้ได้ทักษะการสื่อสารภาษาจีนที่ดีเพื่อการดำเนินธุรกิจในอนาคต จึงทำให้เขาต้องพัฒนาตนให้ได้ตามที่ต้องการ การทุ่มเทในการเรียนภาษาจีนอย่างมากนี้ ผลการเรียนภาษาจีนอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก สำหรับกลุ่มที่ 2 รุ่นที่จบไปแล้วเมื่อ 4-5 ปี เริ่มเข้าสู่ตลาดแรงงาน กลุ่มนี้จากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยเห็นว่าการเรียนการสอนลดความเข้มข้นลง แต่ก็ยังกำหนดการฝึกที่อยู่ ผู้เรียนรุ่นนี้ยังแสดงถึงความตั้งใจที่จะเรียนรู้ ฝึกฝนเพื่อให้ได้ทักษะการสื่อสารภาษาจีนที่ดี การเรียนเน้นการสื่อสารกับครูจีนที่เป็นมากกว่าการท่องจำในตำราเรียน ความมานะทุ่มเทกับการเรียนค่อนข้างสูงและจัดได้ว่าเป็นรุ่นที่ผลการเรียนภาษาจีนอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมากเช่นกัน และกลุ่มสุดท้ายรุ่นที่จบไปแล้วเมื่อ 1-2 ปี เข้าเรียนระดับอุดมศึกษากลุ่มนี้การเรียนการสอนลดความเข้มข้นลง มี การเปลี่ยนแปลงครูผู้สอนด้วย การเรียนการสอนเน้นการใช้สื่อการเรียนรู่มากขึ้น ได้ฝึกการสื่อสารกับครูชาวจีนตลอดเวลา ไม่ได้เป็นการท่องจำในตำราเรียน การฝึกทักษะการสื่อสารภาษาจีนมักจะเป็นไปตามความสมัครใจ มีการศึกษาเรียนรู้ท่องจำด้วยตนเองมากขึ้น เมื่อความขยัน อดทนไม่มากพอ ทำให้ทักษะการทำข้อสอบแข่งขันเพื่อเข้าต่อระดับมหาวิทยาลัยต่ำลง ผลการเรียนภาษาจีนอยู่ในเกณฑ์ที่น้อยลงเมื่อเทียบกับรุ่นเก่าๆที่ผ่านมา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาอิทธิพลของวัฒนธรรมและภาษาจีนที่มีผลต่อการพัฒนาสังคมประเทศไทยในภาพรวม

เอกสารอ้างอิง

ภาวิณี บุญทา. (2545). การศึกษาการพัฒนาหลักสูตร
ภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) : กรณี
ศึกษาโรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคนิคการศึกษาและ
พัฒนาหลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย. (2557). คู่มือผู้เรียน
โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย ปีการศึกษา 2557.
กรุงเทพมหานคร: บางกอก บล็อก.

ศุภชัย แจ่มใจ. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษา
จีนของผู้เรียน สาขาวิเทศธุรกิจจีนและสาขาจีน
ศึกษา คณะวิเทศศึกษา. รายงานวิจัย คณะวิเทศ
ศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

Anne Merritt. (2013). Education.Telegraph,
9 Jun 2013

Bloom,et al. (1956). The Function of Excutive.
London: Oxford University Press.